

N:o 19.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 mars 1891.
— — — — Andra Kammaren den 16 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående kvinnas äkten-
skapsålder.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 14.)

Till Konungen.

Det lär knappast kunna förnekas, att viktiga skäl tala för ett framflyttande af den ålder, vid hvilken svensk kvinna enligt lag må tillåtas att ingå äktenskap. Att rätt bestämma den plats på åldersskalan, der en sålunda framflyttad åldersgräns bör förläggas, är emellertid för lagstiftaren en vanskelig uppgift, som följaktligen bör behandlas med synnerlig omsorg och varsamhet. Under åberopande af flere framstående vetenskapsmäns uttalanden om skadligheten af för tidigt ingångna äktenskap och särskildt i fråga om vårt land hänvisande till den sena utveckling, som här i allmänhet eger rum, har enskild motionär inom Riksdagen gjort framställning derom, att 18 år borde bestämmas såsom den ålder, före hvars uppnående lagen icke borde tillåta kvinna att träda i äktenskap.

Riksdagen vill icke bestämdt förneka, att den sålunda föreslagna åldersgränsen kan vara lämplig, men föreställer sig, att goda skäl äfven

tala för att stanna vid en lägre ålderssiffra. De flesta qvinnor i vårt land torde nemligen vid 17—20 års ålder uppnå den utveckling, att grundade skäl icke kunna åberopas mot deras inträde i äktenskapet. Enligt hvad den officiella befolkningsstatistiken för tioårsperioden 1878—1887 utvisar, är också antalet ingångna äktenskap i åldersklassen 17—18 rätt stort och företer, jemfördt med antalet äktenskap ingångna i åldersklassen 16—17, en märklig stegring, relativt större än den ökning åldersklassen 18—19 framvisar i förhållande till först nämnda klass. Om nu åldersgränsen uppflyttades till 18 år och rätten att söka dispens fortfarande finge tillgodonjutas, synes fara värdt, att Eders Kongl. Maj:t komme att årligen betungas med pröfning af ett antal dylika ansökningar, hvilket må hända skulle närma sig antalet af de fall, då äktenskap nu ingås af qvinnor, som ej uppnått 18 år, och sålunda varda rätt betydligt. Då Riksdagen emellertid anser nödigt, att en lagstiftningsåtgärd i ämnet föregås af omsorgsfull utredning rörande alla de omständigheter, till hvilka för frågans bästa lösning måste tagas hänsyn, får Riksdagen anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning rörande de omständigheter, som inverka på bedömandet af frågan om framflyttande af den i 1 kap. 6 § giftermålsbalken för qvinna stadgade åldersgräns, samt derefter för Riksdagen framlägga det förslag i sådant hänseende, hvartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 16 mars 1891.

Med undersätlig vördnad.
